

กลุ่มภารกิจจดหมายเหตุและสารนิเทศท้องถิ่น

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยแม่โจ้

NORTH CLIPPING 2554/ 00219

ชื่อหนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์	วันที่ 17 ส.ค. 2550	ปีที่ 16	ฉบับที่ 5664	หน้า 5
---	-------------------------------	--------------------	------------------------	------------------

⁶⁶ลำพูนมรดกโลก⁹⁹

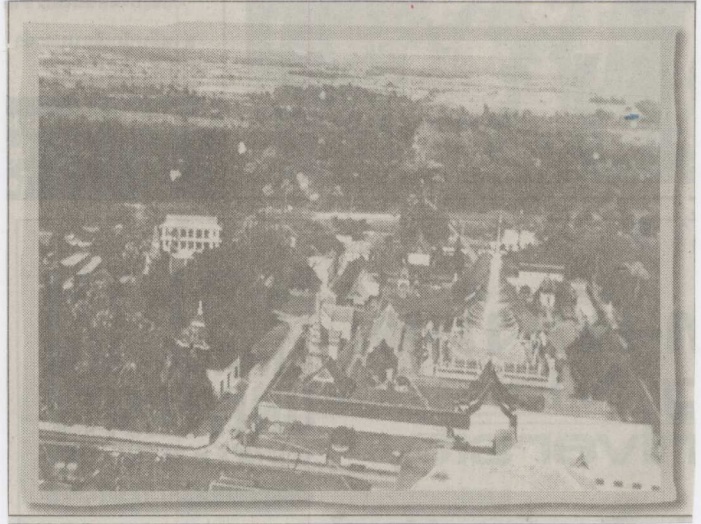
หรือ ⁶⁶มรดกใคร?⁹⁹ (2)

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	17 ต.ค. 2550	16	5664	5

1 อาอี๊แล้ว ประเด็นเรื่องการทำ
ลำพูนให้เป็น “มรดกโลก” ถูกพูด
ถึงอีกครั้ง ด้วยกลุ่มคนเพียงไม่กี่
คนที่ “เสียผลประโยชน์” ซึ่งเป็นเรื่องที่น่า
อายและขายหน้า โดยเฉพาะการออกมา
อ้างถึงเงินจำนวน 3 ล้านบาท ที่คณะ
รัฐมนตรีในรัฐบาลชุดที่แล้วได้อนุมัติให้เพื่อ
ใช้สำหรับศึกษาความเป็นไปได้ที่จะทำ
ลำพูนเป็นเมืองมรดกโลก เมื่อหลายปีก่อน
เปลี่ยนผู้ว่าราชการจังหวัดไปแล้วก็หลายคน
จนถึงขณะนี้ เงินจำนวนดังกล่าว
ได้ถูกโยกไปใช้ในการฟื้นฟูภาคใต้อันเกิด
จากเหตุการณ์คลื่นยักษ์สึนามิ เมื่อปลายปี
2548 แต่ที่น่าสงสัยก็คือว่าคณะทำงาน
มรดกโลกที่คิดโปรเจกต์นี้เพียง 2-3 คน ยัง
ฝันหวานถึงเงินจำนวนดังกล่าวอยู่ ทันที
เมื่อรู้ว่าไม่มีทางได้เงินจำนวน 3 ล้านบาทแล้ว
ก็ยังมีความพยายาม “ดิ้น” หลายเชือก
เพื่อหาแหล่งเงินจากที่อื่นๆ ในจำนวนนั้น

มีเงินงบประมาณของสำนักงานโบราณคดีที่ 8 เชียงใหม่ ที่ได้
ว่าจ้างบริษัทเอกชนรายหนึ่งเข้ามาทำแผนแม่บท (TOR) เรื่อง
“รายงานวิเคราะห์คุณค่าโดดเด่นและศักยภาพของจังหวัดลำพูน
เพื่อเสนอขอรับพิจารณาให้เป็นแหล่งมรดกโลก” ซึ่งดูเหมือนว่า
เรื่องทำท่าจะจบลง ทว่าปัญหาไม่ได้สิ้นสุดแค่นี้ เมื่อกลุ่มคนที่สูญเสีย
ผลประโยชน์ได้ออกมาเคลื่อนไหวด้วยการกล่าวหาว่า บริษัท
เอกชนที่รับจ้างทำแผนแม่บท (TOR) นั้นทำงานข้ามหัวพวกตน ด้วย
การใช้นักวิชาการรุ่นใหม่ที่ไม่มีความรู้ความสามารถ ไม่เหมือน
กับนักวิชาการรุ่นเก่า

ถึงตรงนี้จึงมีคำถามต่อว่า ถ้าหากใช้นักวิชาการรุ่นเก่าที่
ถือตำราเล่มเดียว แล้วยึดติดเป็นสรณะว่า “ตำราของข้านี้ถูกต้อง”
โดยไม่เปิดกว้างให้กับข้อมูลใหม่ โดยเฉพาะนักวิชาการ ที่มีดีกรี
นำหน้าชื่อ มักจะอาศัย “วิชากู” เป็นที่ตั้ง โดยมองข้ามข้อมูลด้าน
อื่นๆ นั้น ก็น่าละที่บริษัทเอกชนรายนั้นจะมองข้ามหัวไป

ผมเป็นคนลำพูนโดยกำเนิด เกิดและเติบโตที่นี่ ได้เฝ้า
ติดตาม ตรวจสอบการทำงานของกลุ่มคนที่พยายาม (ยัดเยียด)
ให้ลำพูนสู่ความเป็นเมืองมรดกโลก และมีความเห็นตรงกันข้าม
อย่างสิ้นเชิง ที่ไม่ต้องการให้ลำพูนเป็นเมืองมรดกโลก เพราะไม่
เห็นจะได้ประโยชน์อะไรกับคนลำพูน คงมีเพียงกลุ่มคนที่คิด
โครงการนี้ได้หน้าได้ตาไปเท่านั้น

ชื่อหนังสือพิมพ์ เชียงใหม่นิวส์	วันที่ 17 พ.ค. 2550	ปีที่ 16	ฉบับที่ 5664	หน้า 5
---	-------------------------------	--------------------	------------------------	------------------

เมืองลำพูนที่เป็นอยู่ก็ดีอยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็นต้องเป็น “มรดกโลก” ให้ยุ่งยากเสียเวลา หากเป็น “มรดกโลก” แล้วคนลำพูนได้อะไร ทำไมต้องให้ลำพูนเป็นมรดกโลก นี่จึงเป็นคำถามที่น่าคิด และต้องการคำตอบให้กับสังคมคนลำพูนให้ได้ เพราะตลอดเวลา 1,400 กว่าปีที่สร้างเมือง บรรพชนคนลำพูนก็ได้อาศัยอยู่ในเมืองแห่งนี้ท่ามกลางพระพุทธศาสนา และองค์พระธาตุเจ้าหริภุญชัยอันเป็นศูนย์รวมใจของคนลำพูน

เรื่อง “ลำพูนมรดกโลก” มีการพูดคุยมาเมื่อหลายปี แต่ก็เงียบหายไปอีกหลายปี คงมีเพียงหน่วยงานเดียวที่ยังฝันถึงการทำโดยมองว่าจะต้องเร่งสร้างผลงานและชื่อเสียงให้กับตัวเอง เพราะอีกไม่นานท่านก็จะย้ายไปอยู่ที่อื่น ขณะเดียวกันการทำงานโดยเอา “เงิน” เป็นที่ตั้ง ก็มักจะขาดช่วง เพราะถ้าช่วงไหนที่เงินมากก็จะขยับกันกันทีหนึ่ง ถ้าไม่มีเงินก็เงียบหาย คงเหลือเพียงเศษแผ่นป้ายรณรงค์ที่ติดอยู่ตามกำแพงไว้ประจานผลงานเท่านั้น

จริงอยู่ท่านอาจจะพูดว่า เมืองลำพูนเป็นเมืองศักดิ์สิทธิ์ ใครคิดทำไม่ดีกับเมืองแห่งนี้จะต้องได้รับผลแห่งกรรม ซึ่งความจริงก็เริ่มปรากฏแล้วว่า ใครที่หาผลประโยชน์กับเมืองลำพูนก็อาจจะอยู่ในเมืองแห่งนี้ไม่ได้ ถึงต้องย้ายไปหากินรับจ้างประมูลงานตามทีอื่น แว่วๆ ว่าไปไกลถึงต่างประเทศบ้านพี่เมืองน้อง เพราะท่านอาจไม่รู้ว่าคุณลำพูนเขาคิดยังไงกับท่าน “แค่เห็นชื่อก็ส่ายหน้า เห็นหน้าก็เดินหนีแล้ว” ขณะเดียวกันหน่วยงานที่เป็นเจ้าของ

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
เชียงใหม่นิวส์	17 ส.ค. 2550	16	5664	5

ความคิดก็ถูกสังคมลอยแพ ถึงขนาดเงิบเหงาจากนักท่องเที่ยว
ผมเองเริ่มรู้สึกไร้ค่าเลย เมื่อมีการพูดถึง มรดกโลกลำพูน
ไม่เห็นมีความคืบหน้าชัดเจนเป็นรูปธรรม เพราะมัวมุ่งหวังแต่ผล
ประโยชน์ทางการเงิน โดยละเลยผลประโยชน์ทางด้านจิตใจ
เช่นนี้ ผมก็ยังฟันธงลงไปอย่างไม่อายปากว่า “ต่อให้อีกสิบชาติ
ลำพูนก็ไม่มีทางเป็นมรดกโลก” ถ้ายังมีความขัดแย้งเกิดขึ้นและ
คนลำพูนไม่เห็นความสำคัญ

ที่จริงเมืองลำพูนที่เป็นอยู่ก็ดีอยู่แล้ว ไม่มีความจำเป็น
ต้องเป็น “มรดกโลก” ให้ยุ่งยากเสียเวลา หากเป็น “มรดกโลก”
แล้วคนลำพูนได้อะไร ทำไมต้องให้ลำพูนเป็นมรดกโลก นี่จึงเป็น
คำถามที่น่าคิดและต้องหาคำตอบให้กับสังคมคนลำพูนให้ได้
เพราะตลอดเวลา 1,400 กว่าปีที่สร้างเมือง บรรพชนคนลำพูน
ก็ได้อาศัยอยู่ในเมืองแห่งนี้ท่ามกลางพระพุทธศาสนาและองค์
พระธาตุเจ้าหริภุญชัยอันเป็นศูนย์รวมใจของคนลำพูน

คนลำพูนแต่ละคนช่วยกันคนละไม้คนละมือ ทำลำพูนให้
สะอาด น่าอยู่ เป็นเมืองอนุรักษ์ เพียงเท่านี้ก็ดีกว่าการเป็นมรดก
โลกเป็นไหนๆ ถ้าลำพูนจะเป็นมรดกโลก ไม่จำเป็นต้องให้ใครมา
ประกาศยกย่อง แต่คนลำพูนจะต้องช่วยกันสร้างประวัติศาสตร์
ของตัวเองขึ้นมา

หากท่านยังดีอด้าน ทำลำพูนให้เป็นมรดกโลก โดยไม่
ใยดีต่อสังคมลำพูนและยังให้คำตอบกับคนลำพูนไม่ได้ ก็ไม่ต่าง
อะไรกับการดำนํ้าพริกละลายแม่น้ำ เพราะสังคมคนลำพูน เป็น
สังคมชาตินิยม รักถิ่นฐานบ้านเกิด และระแวงระวังคนจากต่างถิ่น
ซึ่งถ้าหากเป็นอย่างนั้นจริง ผมว่าสิบชาติมันยังน้อยไป

จักรพงษ์ กำบุญเรือง
jakpong@chiangmainews.co.th